

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2859/05
19.01.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиле АА, против тужене "ББ", чији је пуномоћник БВ адвокат, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Округног суда у Новом Саду Гж.бр. 4427/2004 од 26.5.2005. године, у седници одржаној на дан 19.1.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

УКИДАЈУ СЕ решења Округног суда у Новом Саду Гж.бр. 4427/2004 од 26.5.2005. године и Општинског суда у Новом Саду П.бр. 2069/2002 од 8.12.2003. године у делу у коме је одбачена тужба којом је тужила тражила да се обавезе тужена да јој у складу са Правилником о решавању стамбених потреба додели трособан стан ВВ, који би користила са члановима свог породичног домаћинства на неодређено време и да се обавезе тужена да са тужиљом закључи уговор о закупу на неодређено време тог стана, као и да се обавезе тужила да у року од 15 дана од дана преузимања поседа овог стана преда туженој део пословног простора који користи као нужни смештај слободан од лица и ствари и у том делу предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

У осталом делу ревизија тужиле се одбија као неоснована.

Образложење

Решењем Општинског суда у Новом Саду П.бр. 2069/2002 од 8.12.2003. године, одбачена је тужба којом је тужила тражила утврђење да она по поднетој молби за решавање стамбене потребе ње и њене породице испуњава услове прописане Правилником тужене да јој се као раднику од посебног интереса реши стамбена потреба доделом на коришћење по основу закупа на неодређено време једног трособног стана ВВ који би користила са члановима свог породичног домаћинства, да се обавезе тужена да донесе решење о решавању стамбених потреба којим се стамбена потреба решава доделом трособног стана ВВ тужили на неодређено време, да се обавезе тужена да са тужиљом закључи уговор о закупу на неодређено време тог стана и да се обавезе тужила да у року од 15 дана од преузимања поседа овог стана преда део пословног простора који користи као нужни смештај слободан од лица и ствари, ставом другим изреке, одбијен предлог тужиле за одређивање привремене мере.

Округни суд у Новом Саду решењем Гж.бр. 4427/2004 од 26.5.2005. године, одбио је као неосновану жалбу тужиле и првостепено решење потврдио.

Против правоснажног решења донетог у другом степену благовремено је изјавила ревизију тужила побијајући га због битних повреда одредаба парничног поступка са предлогом да се оба решења укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Тужени је дао одговор на ревизију са предлогом да се ревизија тужиле као неоснована одбије.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу чл. 386. и 400. ЗПП ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77..."Службени лист СРЈ", бр. 3/02) који се на конкретан случај примењује на основу овлашћења из чл. 491. ст. 4. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиле делимично основана.

Правилно је и по оцени Врховног суда, тужба одбачена у делу у коме је тужила тражила утврђење да она по поднетој молби за решавање стамбене потребе испуњава услове прописане Правилником о решавању стамбених потреба тужене за доделу одговарајућег стана а у смислу чл. 288. и 187. ЗПП. Правилан је закључак нижестепених судова да је у овом делу тужба недозвољена јер тужила тражи утврђење чињеница (да испуњава услове прописане Правилником за доделу стана на коришћење) што је у смислу чл. 187. ст. 1. ЗПП недозвољено. С обзиром на услове под којима се може поднети тужба за утврђење а на које суд пази по службеној дужности у смислу чл. 288. ЗПП, у овом делу је правилно тужба одбачена.

Међутим, у делу у коме тужила тражи да јој тужени додели стан ВВ који би користила са члановима свог породичног домаћинства, да се обавезе тужени да са тужиљом закључи уговор о закупу на неодређено време овог стана и да се обавезе тужила да у наредном року од 15 дана од предаје поседа овог стана туженој преда пословни простор који користи као нужни смештај, не ради се о тужби за утврђење из чл. 187. ЗПП, већ о тужби за осуду на чинидбу, због чега тужба у том делу није правилно одбачена. Како је на овај начин првостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 1. на коју је тужила указала у жалби а коју повреду није отклонио другостепени суд, то је и другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка из чл. 354. ст. 2. тал. 14. ЗПП, због чега су оба нижестепена решења у овом делу укинута и предмет у кинутом делу враћен првостепеном суду на

инквизиционна решења у овом делу укинути и предмет у укинутом делу врати првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће одлучити о основаности тужбеног захтева у делу у коме је тужиља тражила обавезивање тужене да тужиљи додели одређени стан - стан ВВ и обавезивање тужене да са тужиљом за овај стан закључи уговор о закупу стана на неодређено време као и обавезивању тужиље да туженој преда у посед део пословног простора који користи као нужни смештај по додели одговарајућег стана на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања правилном применом материјалног права.

На основу изложеног, одлучено је као у ставу један изреке овог решења применом чл. 394. ЗПП а у ставу два применом чл. 393. ЗПП.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд